

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 11. Divus Josephus salus naufragantium & iter agentium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

curaverit representantem casum istum mirabilem, & opem sibi ab eo allatam, quem à quinque tantum diebus ibi Patronum & Protectorem elegerat. Ita Pater Barri libro Gallico citato cap. 14.

- III. Istis duobus exemplis sufficientibus ad propositum nostrum, unicum tantum addo ex Omazurino lib de Sancto Josepho ejusque Antuerpiæ cultu Teutonice conscripto, ac per illud caput hoc finio. Nobilis cujusdam Viri filius lethali ægritudine omnia remedia superante afflictus, urgebat ad extrema, non Medicorum solum, sed sed & omnium judicio: sed pristinae sanitati subito fuit restitutus, postquam firmâ fide Pater pro filio unice dilecto ad probatam multoties Sancti Josephi in Sacello suo Facontino Antuerpiæ pietatem respexit, & confugit. Quare beneficii memor relati Pater latus, in monumentum perpetuum ibidem tabellam appendit atgenteam die 18. Aprilis anni 1651.

CAPUT XI.

Divus Josephus salus naufragantium & iter agentium.

- I. **H**æc gratia, quam devotis suis clientibus exhibet Divus Josephus, debebatur ei non tantum ratione generalitatis patrocini ejus, quam ei asserimus propter transcendentalia ejus merita, quorum ratione nihil est quod possit ullus Sanctus in ullo genere, & non possit Divus Josephus, idque longè excellentiori modo, sed etiam quia etsi illa ei deesset, debuisset tamen hæc inter alias ei concedi, quia ipse ut puerum & Matrem salvaret, profectus est peregrè in Ægyptum, noctu, tempore hyemali, per viam desertam, in viam & inaquosam.
- II. Neque hoc tantum, sed etiam quia cum potuisset in portu Gaze navem conscendere, unde sine suo incommodo deportatus fuisset in Ægyptum cum factis suis pignoribus Pucro &

Matre: Advertens tamen & Matris valde delicatæ, & pueri tenelluli incommodum à mari, & subveritus fortè periculum ab insequentibus Satellitibus Herodianis, vel Infidiatoribus, si viam Gaza & maris carpsisset, maluit utrumque liberare ab hoc incommodo & periculo, eorumque incolumitati, & securitati proprium suum commodum postponendo, meliori quo potuit modo prospicere, igitur de hæc utraq; gratiâ hic sigillatim.

SECTIO PRIMA.

Divus Josephus salus naufragantium.

Prodigiosissimum est in hoc genere quod refert noster Hieronymus Gratianus lib. 5. de S. Josepho cap. 5. ex Patre Joanne de Fano in historia Ordinis sui Patris Seraphici Sancti Francisci, de duobus Religiosis ex eodem Ordine Sancto Josepho in paucis devotis, quod adhuc tetigimus Tract. preced. cap. 7. Sect. 4. num. 38. Hi cum se mari commisissent Flandriam versus navigaturi, ortâ subito foedissimâ tempestate, navique ab undis exhaustâ, periire omnes quotquot erant in eâ, periissentque etiam illi duo Religiosi, nisi devotio eorum ad Sanctum Josephum in tam horribili casu oportune subvenisset: atceptâ siquidem ab illis quâdam ex naufragâ Rate tabellâ, cum in eâ tres dies totos & noctes ab undis & ventis jactati, Sanctum Josephum ferventius implorantes, in ultimo vitæ discrimine fluctuassent, tandem ecce super eadem tabellâ in medio eorum juvenem elegantî formâ aspectuque decorum, qui & eos comiter blandèque salutar, & jam quasi viribus deficientes ob inedia bono animo esse jubet, se cis adesse ut illos à præsentî periculo liberet: qui postquam eos in portum asseruisset, cordialissimis ab iis gratiarum actionibus receptis, interrogatus quis esset? placido vultu se esse Sanctum Josephum, quem ipsi in auxilium suum invocaverant, respondit: & eorum oculis evanuit.

In

- IV. In quo miraculo illud observandum, quod Divus Iosephus non tantum piis illis Religiosis adfuit quando in medio eorum apparuit, sed etiam ab initio naufragii, quomodo enim illi in tam horribili tempestate, super tam fragili tabellâ per totum triduum non periissent, qui in ipsâ Rate naufragaverant? Sed noluit se citius visibilem reddere, & eorum liberationem maturare, tum ut duplicaret miraculum, tum ut doceret nos constantiam & perseverantiam in fiducia & spe, partem esse quæ meretur à Deo per Sanctos auxilium.
- V. Omazurinus in libello Teutonico citato aliud refert in hoc genere in hunc sensum: hâc in urbe Antuerpiensi, inquit, mercatores nonnulli Societate inita navem instruxerant mercibus in Hispaniam traducendis onustam, de cujus interitu cum multi non vanis argumentis metuerent, votum pro eâ fecere Domini, & preces communiter in Dominici nutricii Sacello Faentino effudere, si fortè Deus miserus eorum, per huius Sancti merita navim in portum destinatum salvam vellet adducere. Adduxit autem, sed non sine manifestissimo miraculo: uti enim proximis litteris testabatur navarchus, horrendâ tempestate iactata navis, longo æquoris spatio averſa fuerat ab eo quem instituerat cursu: non aliâ autem quam divinâ virtute credebat se, navemque suam periculorâ manifesto subductam, & ad suam tramitem reductam: ideoque mercatores beneficium retulere Divo Iosepho acceptum, & gratitudinis testimonium reliquere anathema hunc in finem ibidem oblatum.
- VI. Post vortices istos aqueos, igneos consideremus, & in his iterum Divi Iosephi auxiliatricem manum. Julius Cæsar Recupitus de Incendio Vesuviano paginâ mihi 25. cum duarum urbium & incolarum repentino flammarum vortice absorptionem enarrasset, omnem dolorem leniendum puravit faultâ commemoratione potentis tutelæ Divi Iosephi, quæ in pueri cuiusdam incolumitate inter tot clades eluxit. Rem istam subijcio ipsius Recupiti verbis, & ut ipsi specta-

tissimæ fidei Sacerdos narravit ex eorum familiâ, qui piè se agrotorum servitio devoverunt; ab oculatis testibus veritatem diligentissimè perſecturatus.

Herculani Urbe amplâ & opulentâ, mulier quædam Camilla nomine, cum inter fugam adventantes flammâs vidisset, atque effugia interclusa, consilium ab eâ cœpit quæ rebus extremis spem facit desperatione: saltu è rupe se projicit ad littus, & Nepotem quinquennem Iosephum nomine in ipsis plane mortis faucibus coacta relinquere, elatis ad cælum oculis. *Sancte* inquit *Ioseph Iosephum tuum tibi commendo*, nec plura.

Mox tota in fugam incubuit quàm celerrimè litus legens timore pedibus alas addente, atque arenis vix hærente vestigio: ut periculum evasit, subiit jam sui securam prima cura puerulus, quem, quoniam rebatur jam mortuum, flebat primo ætatis flore demesum, & usurâ lucis defunctum quam vix libaverat. Inter ejulatus ac fletus cum devenisset ad pontem, sub quo inter ingentes fornices tenui Sebethus amne delabatur, compellari se audit; eoque conversa, unde notæ sonum vocis acceperat, Iosephum videt suum, cumque sospitem ac subridentem: Hæsit primò propè saxea mulier præ stupore: tum recepto spiritu, percunctatur quis eò tam multis ereptum periculis perduxisset? Respondit alacriter puerulus, Sanctus Ioseph manu præhensum, per flammâs medias huc ocissimè me duxit incolumem, ubi jam diu te moror. Mulier puerulum amplexata & osculata suum, mœrorem vertit in gaudium, ejulatus in divinas laudes, & gratiarum actiones Divo Iosepho Adjutori. Huc usque Julius Cæsar Recupitus.

SECTIO II.

*Divus Iosephus salus iter
agentium.*

IX. **R**everendissimus & Illustrissimus Didacus de Yopez Episcopus Tarraconensis lib. 2. vitæ Sanctæ Mariæ Theresiæ nostræ cap. 27. narrat eam unâ cum Monialibus Sociabus ab evidentissimo mortis periculo, Divo succurrente Iosepho, liberatam fuisse: Nam cum ad fundationem in Oppido *de Veas* in Hispaniâ in honorem Sancti Iosephi inchoandam Sancta Mater cum aliquot Monialibus curru veheretur, & Auriga viâ regiâ penitens amissâ, per ardua & ac inaccessa præcipitia iter arripuisset, metuq; gravissimo petcellerentur Sociæ: sic eas ipsa allocuta est. Eia filia & amantissimæ sorores, hoc solum habemus residui ut oculos nostros ad Dominum humiliter convertamus, Sanctissimiq; Iosephi cujus causa in hoc discrimen devenimus, patrociniū deprecemur, atque in hoc tanto periculo illius auxilium imploremus. Ut dictum, ita factum. Nec morâ è profundissimâ voragine vox audita est humana hunc in modum exclamans, *sistite, neque ulterius progrediamini, alioquin in præcipitiū omnes simul peritura abitis.* Cumq; ille cujus vox percipiebatur, ab illis ultra quid faciendum esset rogaretur, iussit omnes versus partem unam quæ quidem non minus periculosa videbatur pedetentim iter arripere. Cum ergo jam se periculo ereptas cernerent atque hominem inquirerent, ut debitas ei pro consilio gratias agerent, Sancta Mater divinitus agnoscens beneficium, & lachrymis perfusa, Sanctimonialibus suis asseruit frustra ab Aurigis illū quæri: fuit enim inquit (Sanctissimus Pater meus Ioseph, qui nos his periculis liberavit.) Quod & ipse postea probavit rei eventus. Nam etsi ad voraginis usque profundum descenderint ut Consiliarium detegerent, neque hominem, neque hominis vestigium invenerunt. Hæc Episcopus Tarraconensis.

Aliud habet Didacus de Aranda de quodam pio Monasterii Montis-Serati Religioso. Hic præ cæteris religiosius venerabatur Divum Iosephum, maximè verò afficiebatur ei ex consideratione itineris ipsius & laborum ab eo exhaustorum, dum cum Puerō & Matre secederet in Ægyptum: quod sanè ipsi utile, Sancto Iosepho gratum fuisse, sequens declarat eventus. Peregrè cum rediret ex longiori itinere ad Monasterium suum ingruente vesperâ, atque à rectâ viâ deficiens per asperas illas cautes Monasterio vicinas, aberrare inciperet, ut jam noctem sibi subdicio agendam non absque metu ferarum illic frequentium crederet: Ecce subito virum conspicit, qui Nobilem Marronam *Filium in ulnis gestantem*, asinoque insidentem ducere videbatur. Hoc occursum recreatus pius ille Religiosus, plus etiam consolationis accepit, cum de viâ vir ille interrogatus, sequi iussit, ducturum se ad locum requisitum. Ita inter mirificæ suavitatis colloquia ad vicum pervenit, quò intendere, ubi gaudium ejus citò in stuporem versum est, non comparentibus usquam iis quos viæ duces comitesq; habuerat. Neque aliud subit animum cogitare, quàm Sanctum suum Patronum Iosephum cum fuisse, qui hoc ei schemate & comitatu apparens, declarasset haud vano indicio gratum se habere ejus obsequium & devotionem.

Similem opem expertus est etiam ex Ordine PP. Capucinatorum eadem Sanctissimo Patriarchæ maximopere affectus R. P. Hieronymus de Pistorio, qui cum semel iter agens à viâ declinasset, & per sylvas ac deserta nocte interceptus aberraret, in genua provolutus ei se intimè commendavit: Necdum orationem absolverat, cum eminus lumen deprehendit ad quod rendere decrevit cum socio suo: cumq; eò pervenissent, Tugurium invenerunt & in eo virum cum muliere & infantulo, qui ipsos perhumaniter excipientes introduxerunt, eisq; potum & cibum, ac deinde stratum exhibuerunt: sed mane factò evigilantes mirabiliter obstupuerunt, dum hospitium & hospites disparuisse, seque in medio

medio Prati amoenissimi constitutos esse adverterunt. Ita Flores Scraphici in Apparit. B. V. pag. 8.

CAPUT XII.

Patrocinium Divi Iosephi in doloribus calculi.

I. **I**N hoc morbo satis frequenti maxime se Divus Iosephus invocatus reddit propitium, sine dubio propterea quod ad illum sæpius deficiunt remedia humana: Quamvis autem in hoc genere creberrima sint ubique ejus auxilia, sola tamen illa referre mihi sufficiet quæ in *Aede* ejus miraculosâ Facontina Antuerpiæ, quæ est Ordinis Canonissarum Regularium Sancti Augustini patrata sunt, ex Omazurino in libello Teutonico de Sancto Iosepho ejusque Antuerpiæ cultu. Igitur ad rem.

II. *Henricus vande Sanden* octodecim annorum adolecens filius *Joannis vande Sanden & Margarete Vasseur*, calculi doloribus acutissimis biennio toto excruciat, præcipuè autem anno 1639. à Festo Sancti Joannis Baptistæ usque ad 16. Augusti, ita ut nec quiescere, nec dormire posset, & *Lazarus Marquis*, expertissimus Medicus nullam ei ab humanâ virtute amplius sperandam sanitatem judicaret, materno admonitu commendavit se Divo Iosepho; atque ad ejus Sacellum Facontinum accessit, ubi cum pias preces & vota ad Sanctum fundit, subito magnâ cor suum premi angustia sentiens, egredi festinavit, atque ad reddendam urinam secedens unâ cum illâ duos quadrangularis formæ lapides emisit, eâ magnitudine, ut digiti auricularis articulum unum adæquarent, neque ab eo tempore quidquam amplius istius molestiæ sensit, sed in hodiernam diem sanus persistit.

III. *Elizabeth Sillevorts* 16. ætatis suæ anno Facontinarum associata cœtui, jam quadragesimum secundum attigerat, extremis tribus, totidemque mensibus, usque adeo gravata concreto intra vesicam calculo, ut urinam,

eo præpediente, emittere nunquam nisi per cruciatos extremos posset, toto corpore tremens ac sudans dum se exonerare nitentur, sæpè etiâ febres è tormento tali tantoque patiens. Quare deputandæ duæ ad ejus obsequium sorores fuere, quæ corporis agitationem nimiam in eo articulo prohiberent, misellam hinc inde sustinendo: Interim læsis tam insolitâ violentiâ meatibus, jam toto sæqui anno retentivam amiserat facultatem, & quidquid ei defluebat postremis tribus, quibus sic afflicta fuit septimanis, purè foetentissimo turbidum, vitium exulceratæ indicabat vesicæ. Ita cum ad extremum febres accrevisserent, & exhaustis viribus prorsus debilem reddidissent, conclamatum de vitâ ejus pronuntiarunt Medici, quandoquidem neque Chirurgica sufficere poterant instrumenta ad exemptionem lapidis tam enormiter grandis, quantum esse monstrabant indicia, neque Medicinæ ad ejus dissolutionem per sæquiannum adhibita, neque aliæ solis doloribus mitigandis altero sæquianno præparatæ, quidquam proficerent: Omni igitur humanâ spe destitutam se videns, meliorem sibi in cœlo medicum quæsit, totamque spem suam in Sancti Iosephi meritis apud Deum reposuit, pridem erga eundem non modicè affecta: ut autem auxilium ejus mereri posset, diù noctuque gestare constituit cingulum sub illius invocatione benedictum, cumque vehementissimus urgeret dolor laboranti parti applicare, addens de Superiorum consensu quidquid vel per se facere ipsa, vel curare per alios poterat piorum operum, sacrificiorum, mortificationum, atque votorum, tantâ cum fiducia, ut cum preces precibus, novenas novenis, vota votis, etiam per omnem vitam obligaturis adderet, non vereretur matri Priorissæ dicere, certa esto mater, quod auxiliante S. Iosepho meo ipsum tibi lapidem vivens ac sana in manus sim traditura.

IV. Ergo cum intendisset quantum poterat devotionis affectum, & decimo die Junii anni 1649. suis & sororum perfusa lachrymis, inter cruciatos intolerabiles, & sustentantium sociarum manus,

fff

manus,